

Prisad vare Gud, Världarnas Herre, och välsignelser och frid vare över vår Profet Muhammad och hans familj och hans Följeslagare.

De befallningar om att följa Guds lagar och Hans Sändebud, liksom de förbud mot att införa nyheter och nyskapelser (Biddah) i religionen, som återfinns i Koranen och Sunnah är tämligen entydiga. Gud säger:

Säg [Muhammad]: "Om ni älskar Gud, följ mig och Gud skall älska er och förlåta er era synder. Gud är ständigt förlåtande, barmhärtig."^[1]

"Följ det som har uppenbarats för er av er Herre, och följ inte [andra som ni har tagit till] beskyddare i Hans ställe."^[2]

[Gud säger:] "Detta är Min väg, en rak ; följ den och följ inte [andra] vägar; annars kan ni förlora Hans väg ur sikte!"^[3]

Och Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sa:

"Det sannaste av tal är Guds Skrift och den bästa vägledningen är Muhammads vägledning, och de värsta av ting är de som är nypåfunna." Och han (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sa: "Den som nyskapar något i denna vår sak [dvs. Islam] som inte är en del av den kommer att få det avvisat."^[4]

En version återberättad av Muslem lyder:

"Den som gör någonting som inte är i enlighet med denna vår sak [dvs. islam], kommer att få det avvisat."^[5]

Högtidlighållandet av Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelsedag i månaden rabi al-awwal är en av de inte acceptabla nymodigheter som människor har infört. Den firas på olika sätt:

- Som ett tillfälle att samlas och läsa berättelsen om födelsen (**Mawlid**), hålla tal och läsa hyllningsdikter (**Qasîda**).
- Som ett tillfälle att bjuda människor på mat och godsaker.
- I moskén eller i människors hem.
- I vissa sammanhang begränsas aktiviteterna inte till de ovan nämnda utan till sammankomsterna förs också förbjudna och förkastliga företeelser, såsom fritt umgänge mellan könen, sång och dans, eller hädelsehandlingar (**Shirk**) såsom att söka Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) hjälp, åkalla honom, be om hans stöd mot fienden etc.

Vilka former firandet än tar sig och vilka avsikterna hos dem som deltar än är, råder inget som helst tvivel om att det utgör en förbjuden nyskapelse som i syfte att förvanska muslimernas religion infördes av de shiitiska Fatimiderna efter de tre bästa århundradena. Den förste efter dem som firade Profetens födelse var kung al-Muzaffar Abu Sa'îd Kawkabûri av Irbil i slutet av det sjätte eller i början av det sjunde århundradet A.H., så som omnämns av historiker som Ibn Khalkân och andra. Abu Shamâh sa: "Den förste som gjorde det i Mosul var Shaykh 'Umar ibn Muhammad al-Malâ, en av de välkända rättskaffens människorna." Sedan följde Irbils härskare och andra hans exempel.

I biografen över Abu Sa'îd Kazkabûri i al-Bidâyah wa an-Nihâyah (13/137) sa al-Hâfiz Ibn Kathîr: "Han hade för vana att högtidligt hålla Profetens födelse i rabi al-awwal och ställa till med ett omfattande firande [...] En del av de närvarande på al-Muzaffars fest vid vissa födelsedagsfiranden sa att han brukade erbjuda femtusen grillade fårhuvuden, tiotusen kycklingar och etthundratusen huvudrätter, samt trettio fat med sötsaker [...] Han lät sufierna sjunga från middagsbönen (zuhr) fram till gryningsbönen (Fajr), och han dansade själv tillsammans med dem."

I Wafiyât al-A'yân (3/274) sa Ibn Khalkan: "Den första Safar dekorerar de kupolerna med diverse ornerade utsmyckningar, och vid alla sitter en grupp sångare, en grupp dockspelare och musikanter, och de låter ingen kupol vara utan en sådan grupp [artister]. Människor slutar arbeta under denna tid och gör ingenting annat än går runt och tittar på underhållningen. Två dagar före högtiden tar de ett stort antal kameler, kor och får – fler än man kan föreställa sig – och de tar med sig alla trummor, sånger och musikinstrument som de har till torget [...] På kvällen för firandet är det efter skymningsbönen (Maghrib) uppträdanden med andlig musik (Nashîd) i citadellet."

Sådant är ursprunget till firandet i samband med Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelsedag. På senare tid har meningslös underhållning, extravagans och slöseri med pengar och tid blivit förknippat med en nyskapelse för vilken Gud inte har gett

någon tillåtelse.

Det muslimer bör göra är att återuppliva Sunna och sätta stopp för nyskapelser; de bör inte företa sig någonting innan de känner till Guds påbud för det.

Påbud för firande av Profetens födelsedag

Att fira Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelsedag är förbjudet, och bör avvisas av ett flertal skäl:

1. Det är inte en del av Sändebudets (må Guds frid och välsignelser vara över honom) eller de efterträdande kalifernas Sunna. Eftersom så är fallet är det en förbjuden nyskapelse, ty Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sa:

”Följ min Sunna och de rätt vägleda kalifernas väg. Håll er till den och klamra er envist fast vid den. Håll er borta från nya påfund, ty varje sådant är en nyskapelse och varje nyskapelse är en avvikelse.^[6]”

I syfte att förvanska muslimernas religion infördes firande av Profetens födelsedag av de shiitiska fatimiderna efter de tre bästa århundradena. Om någon i syfte att komma närmare Gud företar sig något som inte praktiserades av Sändebudet (må Guds frid och välsignelser vara över honom) eller påbjöds av honom, och som inte praktiserades av de kalifer som efterträdde honom, betyder den personens handling att han eller hon beskyller Sändebudet för att inte ha förklarat religionen för människorna, och att han eller hon tvivlar på Guds ord:

”Denna dag har Jag fullbordat det religiösa regelverket för er.^[7]”

eftersom han eller hon lägger till något extra och påstår att det är en del av religionen, utan att Sändebudet (må Guds frid och välsignelser vara över honom) har bekräftat det.

2. Att fira Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelsedag är en imitation av de kristna, ty de firar Messias (över honom vare frid) födelse. Att imitera dem är i högsta grad förbjudet. Hadithen nedan berättar för oss att det är förbjudet att imitera dem som inte tror och vi påbjöds att vara annorlunda än dem. Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sa: ”Den som imiterar ett folk är en av det folket.^[8]” .Han sa också: ”Var annorlunda än avgudadyrkarna

(*mushrikîn*).^[9]” Detta gäller i synnerhet i fråga om sådant som är symboler eller ritualer i deras religion.

3. Vid sidan av att vara en nyskapelse och en imitation av de kristna, vilka båda är förbjudna, leder också firandet av Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelsedag till att vördnaden för honom går till överdrift, och så långt som till att hans hjälp i stället för Guds söks i åkallan (du'â). Många som firar denna nyskapelse åkallar Sändebudet (må Guds frid och välsignelser vara över honom) i Guds ställe och ber om stöd, och sjunger hyllningsdikter präglade av avgudadyrkan (shirk), såsom ”Qasîdat al-Burdah”, för att lovprisa honom. Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) förbjöd överdrifter i lovprisning av honom och sa: ”Lovprisa inte på det sätt som de kristna lovprisade Marias son. Jag är bara Hans tjänare, så säg Guds tjänare och Sändebud.” [Berättad av al-Bukhari, 4/142, nr 3445; al-Fath, 6/551]. Innebörden är att man inte ska gå till överdrift i att lovprisa Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) på det sätt som de kristna överdrev lovprisandet av Messias, och vördade honom till den grad att de började dyrka honom i stället för Gud. Gud förbjöd dem att göra så:

”Efterföljare av tidigare uppenbarelser! Gå inte till överdrift i [utövningen av] er religion och påstå inte om Gud annat än det som är sant! Kristus Jesus, Marias son, var Guds Sändebud och Hans ord förkunnat för Maria och ande av Hans [ande]...^[10]”

Vår Profet (må Guds frid och välsignelser vara över honom) förbjöd oss att överdriva i fråga om honom, på det att samma sak som hände dem inte skulle hända oss, så han sa:

”Ta er i akt för att överdriva, ty de som kom före er tillintetgjordes till följd av överdrifter.^[11]”

4. Att delta i den nyskapelse som högtidlighållandet av Profetens födelsedag innebär öppnar dörren till andra typer av nyskapelser och till att av dem skärmas från Sunna. De har splittrats i olika grupper av vilka var och en högtidlighåller sina imamers födelsedagar, såsom al-Badawis, Ibn 'Arabîs, ad-Dasûkis och ash-Shâdilîs. Så snart de har avslutat firandet av en födelsedag inleder de firandet av nästa. Detta leder till överdrifter om dessa avlidna personer och andra. I tron att de kan bringa framgång och förorsaka skada börjar människor åkalla dem i Guds ställe i sådan grad att de avviker

från Guds religion och återgår till den religion som människor på okunskapens tid (jâhiliya) bekände och om vilken Gud säger:

”Vid sidan av Gud dyrkar de vad som varken kan skada eller gagna dem och säger: ”De är våra talesmän inför Gud”.^[12]

”Men de som tar beskyddare vid sidan av Honom [säger]: ”Vi tillber dem just för att de skall föra oss närmare Gud”^[13]

Diskussion av de argument som de som firar Profetens födelsedag framför

De som anför att detta nya påfund ska fortsätta framställer falska argument svagare än en spindels nät. Argumenten kan bemötas som följer:

1. De påstår att det är ett uttryck för vördnad för Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom):

Genmålet på det är att man vördar honom genom att lyda honom, göra som han har påbjudit, hålla sig borta från det som han har förbjudit, och älska honom. Han vördas inte genom nyskapelser, myter och synder. Att fira hans födelsedag är av denna klandervärda typ därför att det är synd. De människor som vördade Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) högst var Följeslagarna (må Gud vara nöjd med dem). ‘Urwa ibn Mas’ûd sa till Quraish:

Människor! Vid Gud, jag har träffat konungar. Jag har träffat Herakleios, Chosroes och Negus, men jag har vid Gud aldrig sett en härskare som av sina följeslagare varit så vördad som Muhammad (må Guds frid och välsignelser vara över honom) var av sina Följeslagare. Vid Gud, då han spottade hamnade det aldrig på marken utan i händerna på någon av Följeslagarna, som sedan gned in sitt ansikte och sina händer med det. Då han beordrade dem att göra något skyndade de att efterkomma hans befallning. Då han tvagade sig (gjorde wudu) slogs de nästan över det vatten som han hade använt. Då han talade sänkte de sina röster i hans närvaro, och av respekt för honom såg de inte på honom.^[14]

Trots denna grad av vördnad gjorde de aldrig hans födelsedag till en högtid (Eid). Om detta hade varit föreskrivet i islam hade de inte underlåtit att göra det.

2. De tar som belägg (dalîl) det faktum att en mängd människor i en mängd länder firar den.

Genmålet på detta är att beläggen består i det som är belagt från Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom), och det som är belagt från Profeten är att nyskapelser generellt är förbjudna, och detta är en nyskapelse. Om det människor gör går emot beläggen bevisar det ingenting även om det är många som gör det.

Om du vill göra flertalet av jordens invånare till viljes, kommer de att leda dig bort från Guds väg...^[15]

Inte desto mindre har det i varje tid, Gud vare pris, alltid funnits dem som avvisar denna nyskapelse och slår fast att den är falsk. De som efter att sanningen har klargjorts framhärdar i att följa den har inget stöd.

Bland dem som avvisar firandet av denna högtid märks Shaykh al-Islam Ibn Taymiyah i Iqtidâ' as-Sirât al-Mustaqîm; Imam ash-Shâtibi i al-'I'tisâm; Ibn al-Hâj i al-Madkhal; Shaykh Tâj ad-Dîn 'Ali ibn 'Umar al-Lakhami som författade en hel bok om avvisandet av firandet; Shaykh Muhammad Bashîr as-Sahsawâni al-Hindi i sin bok Siyânah al-Insân; as-Sayyid Muhammad Rashîd Ridâ skrev en essä på temat; liksom Shaykh Muhammad ibn Ibrâhîm Âl ash-Shaykh; samt Shaykh 'Abd al-'Azîz ibn Bâz med flera som varje år vid tiden för denna nyskapelse skriver om och avvisar den.

3. De säger att de genom att fira Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelsedag håller minnet av honom levande.

Genmålet på detta är att Profetens minne ständigt hålls levande av muslimen, till exempel då hans namn nämns i böneutropen (adhân och iqâma) och i predikan (khutba), varje gång muslimen läser trosbekännelsen (shahâda) efter tvagningen (wudu) och i bönen, varje gång muslimen ber om välsignelser över Profeten, och varje gång muslimen utför en obligatorisk (wâjib) eller rekommenderad (mustahab) handling som föreskrivits av Sändebudet (må Guds frid och välsignelser vara över honom). På alla dessa sätt minns muslimen honom och en belöning likvärdig den som tillkommer den som utför handlingen går tillbaka till Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom). Muslimen håller således minnet av honom ständigt levande och har genom det som föreskrivits av Gud en kontakt med honom dag och natt under hela sitt liv, och inte bara på hans födelsedag och genom företeelser som är nyskapelser och går emot Sunna. Dessa ökar avståndet till Sändebudet (må Guds frid och

välsignelser vara över honom) som på grund av dem kommer att förneka en människa.

Sändebudet (må Guds frid och välsignelser vara över honom) har inget behov av denna påfunna högtid, ty Gud har redan skänkt honom vördnad och respekt. Gud säger:

”Har Vi inte [...] lagt ditt namn i var mans mun?”^[16]

Ty Gud nämns inte i böneutropen eller predikan utan att Sändebudet (må Guds frid och välsignelser vara över honom) nämns efter Honom. Detta är tillräcklig vördnad, kärlek och levandegörande av hans minne, och tillräcklig uppmaning att följa honom.

Gud hänvisade i Koranen inte till Sändebudets (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelse utan till hans Uppdrag. Koranen säger:

”Gud visade sannerligen de troende [en stor nåd], då Han lät ett sändebud komma till dem, [en man] ur deras egna led.”^[17]

”Det är Han som har sänt ett Sändebud till de olärda ur deras egna led.”^[18]

4. De säger att högtidlighållandet av Profetens födelsedag infördes av en insiktsfull och rättvis kung som med det avsåg att komma närmare Gud. Vårt genmäle på detta är att en nyskapelse aldrig är acceptabel, oavsett vem som inför den. En god avsikt rättfärdigar inte en dålig handling, och även om en människa dör som insiktsfull och rättfärdig betyder det inte att han eller hon var ofelbar.
5. De säger att firandet av Profetens födelse faller i kategorin goda nyskapelser (bidda hasana) därför att den är grundad på tacksamhet mot Gud för Profeten!

Vårt genmäle på det är att det inte finns någonting gott i nyskapelse.

Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sa:

”Den som nyskapar något i denna vår sak [dvs. islam] som inte är en del av den kommer att få det avvisat.”^[19]

Han sa också:

”Varje nyskapelse leder vilse.”^[20].

Föreskriften i fråga om nyskapelser är att de alla leder vilse, medan det falska argumentet ovan gör gällande att varje nyskapelse inte leder vilse utan att det finns goda nyskapelser.

Al-Hâfiz ibn Rajab sa i Sharh al-Arba’în:

Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) ord om att varje nyskapelse leder vilse är en koncis men uttömmande kommentar som innefattar allt; den är en av religionens mest centrala principer. Den är som hans ord ”den som nyskapar någonting i denna vår sak [dvs. islam] som inte är en del av den kommer att få det avvisat”. Den som nyskapar någonting och tillskriver det islam utan att det har någon grund i religionen har gått vilse, och det nyskapade har ingenting med islam att göra, oavsett om det gäller trosfrågor (aqîda) eller inre och yttre ord och handlingar.^[21]

Dessa människor har inga belägg för att det finns någonting sådant som en ”god nyskapelse”, förutom Umars (må Gud vara nöjd med honom) ord i fråga om fastemånadsbönen (tarawih): ”Vilken god nyskapelse detta är.”^[22].

De påstår också att saker har nyskapats utan att avvisas av de första tre generationernas muslimer (salaf), och ger som exempel att sammanställa Koranen i en volym och att nedteckna och sammanställa hadither.

Genmålet på detta är att dessa företeelser hade en grund i islam och alltså inte var nyskapelser.

Umars ord ”vilken god nyskapelse detta är” innebär nyskapelse i språklig mening och inte i sharia-relaterad mening. Allt som har en grund i islam är, om det beskrivs som en nyskapelse, en nyskapelse i en språklig och inte en sharia-relaterad mening, ty en nyskapelse i en sharia-relaterad mening är något som inte har en grund i islam.

Att sammanställa Koranen i en volym har en grund i islam eftersom Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) hade påbjudit att Koranen skulle nedtecknas. Delmanuskript fanns dock spridda på olika håll och Följeslagarna sammanställde dem i en volym för att skydda och bevara Skriften.

Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) ledde sina Följeslagare i fastemånadsbön (tarawih) en tid, men slutade sedan med detta på det att det inte skulle bli förpliktigande för dem. Följeslagarna (må Gud vara nöjd med dem) fortsatte att förrätta den enskilt under Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) livstid och efter hans död till dess Umar (må Gud vara nöjd med honom) samlade dem bakom en imam på det sätt som de brukade samlas bakom Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom). Det rörde sig i detta fall inte om en nyskapelse i religionen.

Att nedteckna hadither hade också en grund i islam. Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) gav order om att hadither skulle nedtecknas åt några Följeslagare då de bad honom om det. Av fruktan för att stycken som inte var en del av Koranen skulle smyga sig in i den tilläts generellt inte under hans livstid att de skrevs ner. Då Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) dog fanns inte längre någon sådan risk eftersom Koranen var fullständigad och ordnad före hans död.

I syfte att bevara hans Sunna och förebygga att den gick förlorad sammanställde då muslimerna den. Må Gud å islams och muslimernas vägnar belöna dem med gott för att de bevarade sin Herres Skrift och sin Profets Sunna och inte lät dem gå förlorade eller manipuleras.

Vi kan också fråga: varför genomfördes inte denna tacksägelsegärning, som de kallar den, av de främsta generationerna; Följeslagarna (Sahâba), Följeslagarnas efterföljare (Tâbi'în) och efterföljarnas efterföljare (Tâba at-Tâbi'în), som alla älskade Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) mest och var mest benägna att göra gott och visa tacksamhet? Är de som införde den nyskapelse vi talar om rättare vägleda än dem? Tackar de Gud mer? Knappast!

6. De säger att firandet av Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelsedag visar på deras kärlek till honom; det är ett sätt att visa detta, och att visa kärlek för Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) är föreskrivet i islam.

Genmålet på det är att kärlek till Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) tveklöst är obligatorisk för varje muslim; han eller hon bör älska honom mer än sig själv, sitt barn, sin far och alla människor – må min mor och far offras för hans skull – men det innebär inte att vi ska införa nya sätt att göra det på som inte har föreskrivits för oss. Vår kärlek till honom påbjuder att vi lyder honom och följer honom, ty det är en av kärlekens främsta yttringar, så som det sägs:

Om din kärlek är uppriktig – lyd honom, ty älskaren lyder den som han älskar.

Att älska Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) innebär att hålla hans Sunna levande, hålla fast vid den och undvika ord och handlingar som inte är i enlighet med den. Utan tvekan är det så att allt som inte är i enlighet med hans Sunna utgör en förkastlig nyskapelse och en uppenbar olydnadshandling. Häri innefattas högtidlighållande av hans födelsedag och andra former av nya påfund. En god avsikt innebär inte att det är tillåtet att införa nyskapelser i religionen. Islam är grundad på två saker; rena avsikter och efterföljelse (av Profeten [må Guds frid och välsignelser vara över honom]). Gud säger:

”De som med hela sitt väsen underkastar sig Guds vilja och som gör det goda och det rätta skall få sin fulla lön av sin Herre och de skall inte känna fruktan och ingen sorg skall tynga dem.”^[23]

Innebörden av att underkasta sig Guds vilja är att vara uppriktig och sann mot Gud, och innebörden av att göra det goda är att följa Sändebudet och praktisera Sunna.

7. Ytterligare ett av deras argument är att de genom att fira Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelse och då läsa hans biografi uppmuntrar människor att följa hans exempel.

Vi säger till dem att läsning av Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) biografi och efterföljelse av honom avkrävs muslimerna på en fortgående basis, året om och livet igenom. Att välja en särskild dag för detta utan att ha några grunder för att göra det är en nyskapelse, och varje nyskapelse leder vilse^[24]. Nya påfund bär ingen annan frukt än den dåliga och leder en person bort från Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom).

Sammanfattningsvis kan sägas att högtidlighållandet av Profetens (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelsedag, oavsett vilket uttryck det tar sig, är en förkastlig nyskapelse. Muslimerna bör upphöra med denna och andra typer av nya påfund och koncentrera sig på att återuppliva och följa Sunna. De bör inte låta sig förledas av dem som främjar och försvarar denna nyskapelse, ty dessa människor är mer intresserade av att hålla nyskapelser vid liv än att återuppliva Sunna; de kan till och med vara helt ointresserade av Sunna.

Det är inte tillåtet att efterlikna eller följa den människas exempel som är på det här sättet,

inte ens om det gäller en majoritet av människorna. I stället bör vi efterlikna dem bland de rättfärdiga första tre generationernas muslimer och deras följeslagare som följer Sunnas väg, även om de skulle vara få. Sanningen mäts inte av de människor som talar den, utan tvärtom är det människorna som mäts av sanningen.

Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) sa: "De bland er som lever [tillräckligt länge] kommer att få åse omfattande olikheter. Jag manar er att hålla fast vid min Sunna och vid de rättleda efter mig kommande kalifernas Sunna. Håll er enträget till det. Ta er i akt för nya påfund i religionen, ty varje nyskapelse leder vilse." ^[25]. Profeten (må Guds frid och välsignelser vara över honom) förklarade alltså i denna hadith för oss vad vi ska göra då det finns olika åsikter, sammanfattat som han förklarade att allt som inte är i enlighet med Sunna, det må vara ord eller handlingar, är nyskapelser, och att varje nyskapelse leder vilse.

Om vi ser att det varken i Guds Sändebuds (må Guds frid och välsignelser vara över honom) Sunna eller i de rätt vägleda kalifernas finns någon grund för att fira Sändebudets (må Guds frid och välsignelser vara över honom) födelse, handlar det i stället om någonting nypåfunnet, något som leder människor vilse. Den principen är det som avses med denna hadith, och det som poängteras i följande vers:

"Troende! Lyd Gud och lyd Sändebudet och dem bland er åt vilka myndighet och ansvar anförtrotts; och om ni råkar i tvist om något, överlåt då avgörandet åt Gud och Sändebudet, om ni tror på Gud och den Yttersta dagen. Detta är bäst och det [gynnar] en riktig och lycklig utgång."^[26]

Att hänvisa till Gud är att hänvisa till Hans Skrift, och att hänvisa till Sändebudet (må Guds frid och välsignelser vara över honom) är att hänvisa till hans Sunna efter att han hade gått bort. Det är Koranen och Sunna som är referenspunkter i fall av oenighet. Var i Koranen eller Sunna hänvisas till att det i islam är föreskrivet att högtidlighålla Profetens födelsedag?

Den som ändå gör det eller påstår att det är någonting gott måste inför Gud ångra detta och andra typer av nya påfund. Sådan är inställningen hos den muslim som söker sanningen. Den som efter att belägg har presenterats däremot är trotsig och förmäten, kommer att få sin rannsakan hos sin Herre.

Vi ber Gud att hjälpa oss att hålla oss till Hans Skrift och Hans Sändebuds Sunna fram till den Dag då vi ska möta Honom. Må Gud skänka välsignelser och frid åt vår Profet Muhammad och hans familj och Följeslagare.

(Alla citat ur Koranen som återfinns i artikeln är tolkningar av den arabiska ursprungstexten och utgår från Muhammad Knut Bernströms Koranens Budskap, Stockholm, 2002.)

Shaykh Dr. Salih ibn Fawzan al-Fawzan Medlem i Rådet för höga lärde i Saudiarabien

Fotnoter:

↑1 [Koranen 3:31]

↑2 [Koranen 7:3]

↑3 [Koranen 6:153]

↑4 [al-Bukhari, 2697; Muslem, 1718]

↑5 [al-Bukhari ; Muslem]

↑6 [Berättat av Imam Ahmad, 4/126; at-Tirmidhi, nr 2676]

↑7 [Koranen 5:3]

↑8 [Berättad av Imam Ahmad, 2/50; Abu Dawûd, 4/314]

↑9 [Berättad av Muslem, 1/222, nr 259]

↑10 [Koranen 4:171]

↑11 [Berättad av an-Nasâ'i, 5/268, och klassificerad som tillförlitlig (sahîh) av al-Albâni i Sahîh Sunan an-Nasâ'i, nr 2863]

↑12 [Koranen 10:18]

↑13 Koranen 39:3]

↑14 [al-Bukhari, 3/178, nr. 2731, 2732; al-Fath, 5/388]

↑15 [al-An'âm, 6:116]

↑16 [Koranen 94:1-4]

↑17 [Koranen 3:164]

↑18 [Koranen 62:2]

↑19 [Bukhari, nr 2697; al-Fath, 5/355]

↑20 [Ahmad, 4/126; at-Tirmidhi, nr. 2676]

↑21 [Jâmi al-'Ulûm wa'l-Hakam, s. 233]

↑22 [Bukhari, 2/252, nr. 2010 mu'allaqan; al-Fath, 4/294]

↑23 [Koranen 2:112]

↑24 [Ahmad, 4/164; at-Tirmidhi, 2676]

↑25 [Ahmad, 4/126; at-Tirmidhi, nr: 2676]

↑26 [[Koranen 4:59]